

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות
לשולחן שבת

פרשת פקודי

לייצנות

שכל אחד מישראל שיצא ממצרים היה טעון בתשעים חמורים טעונים מכספה וזהבה של מצרים וכל זה היה כאין וכאפס לעומת ביזת הים ששם קיבלו הרבה יותר והיה צריך משה רבנו להסיעם משם בעל כורחם, אך משה רבנו לא השתתף בביזת מצרים הוא היה עסוק בהעלת עצמותיו של יוסף כיוון שיוסף השביע את עם ישראל להעלות את עצמותיו לארץ ישראל. יוצא שכולם ידעו שמשה היה עני ואביון, נכון שהיה לו לחם מן מהשמים ובארה של מרים ולא היה צריך כלל לכסף. הסיפור האמיתי היה שהקב"ה הביא לו את הפסולת של לוחות הברית הראשונות ומזה התעשר משה רבנו מאוד. והנה רואים את משה רבנו יורד מההר ומתחיל לעשות מגבית למשכן ותוך כמה דקות יש תורות ארוכים של אנשים הרוצים לתרום למשכן, והיה צריך להודיע להפסיק להביא תרומות, ובדיוק אז פתאום משה רבנו נהיה עשיר. את התורה הם ראו שהוריד מהר סיני, אך לא את הכסף. אלא שהייתה להם תשובה - מכיוון שנשפך כסף כמים למשכן, ודאי משם התעשר משה.

הרי לנו שתמיד בכל דור ודור יהיו את הליצנים שיצאו נגד גדולי ישראל ועל כל דבר שבקדושה, ויביאו ראיות נימוקים טענות למכביר והכל על טהרת ההיגיון והשכל הישר. והאמת היא שעל גדולי ישראל נאמר בכל ביתי נאמן הוא. על האדם לא להתרשם מהקולות, הרעשים והצלצולים של הליצנים, יאמרו מה שיאמרו והתורה תהיה קיימת לעולם והיא תבוא ותעיד על ישרותם ונקיות כפם. ומכאן הלקח לאדם עד כמה צריך לדון לכף זכות את זולתו כל שכן כאשר מדובר בגדולי ישראל, ואדרבה צריך להיזהר לא לדבר עליהם שזה ממש לשחק באש שעקיצתם עקיצת עקרב.

קצת מילים ומחזקת!!

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן בשידור חי מידי שבוע ב"קול הלשון" על ידי זיהוי קולי במס' 03-6171111 ולהקיש * [אפשר לקבל צינתוק]. כמו כן ניתן פניני "אור החיים" הקדוש

לדבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

"אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה" [ל"ח, כ"א]
שואל ה"אור החיים" הקדוש - מה בא הפסוק לומר כאשר נאמר "אלה?"

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - מכיוון שמהבנו הוא זה אשר הביא את כל הכסף והזהב לבית ה' והוא זה אשר נתן דין וחשבון על כל הכסף המובא לבית ה' באה התורה והעידה "אלה פקודי" שכל המנין שאמר משה הוא המנין המדויק שתרמו עם ישראל לבית ה'. ולכן נאמר אשר פקד על פי משה" שהוא היה היחיד בתור גזבר ולא היה אף אחד אחר עמו. ומדוע הביא משה רבנו את עצמו לידי חשד ולא היה נשמר מזה? **הסיבה לכך** היא שלא ייתכן שלקח ומעל בכספי ההקדש שכן אז היה הקב"ה מואס בו ואף לא היה מוכן לדבר אתו, והיו כולם יודעים מזה. **ועוד** שהקב"ה ציווה אותו שיעשה זאת לבדו. כפי מה שנאמר [כ"ה, ב'] "דבר אל בני ישראל ויקחו לי" שהקב"ה רצה שרק משה רבנו ידבר ויגבה את הכסף מבני ישראל.

פנינים ממח"ס "זרע שמשון"
לדבינו הקדוש רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני
"אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי, לעשות רצונך אלוקי חפצתי, ותורתך בתוך מעי" [מ"ח, ט']
מסביר בעל ה"זרע שמשון" - רק כאשר עם ישראל היה אמור לקבל את התורה הקדושה אז ביקש הקב"ה מעם ישראל להיות בטהרה והיו צריכים טבילה וכפי הנאמר בשמות [כ"ד, ח'] "ויקח משה את הדם ויזרוק על העם" ואומרת הגמ' ביבמות [טו:] אין הזאה בלא טבילה.
זו הכוונה בפסוק "אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי".
ממשיך הרב וכותב - "מה שנאמר "במגלת ספר" הוא רמז לארבעה פנים שיש לתורה הקדושה וסימנם פרד"ס. ואמר מגילה שכולם ניתנו למשה מסיני. ואז "לעשות רצונך אלוקי חפצתי" שעם ישראל הקדים 'נעשה' ואחר כך "ותורתך בתוך מעי" שזה 'נשמע'.
וכמו שאמרו חז"ל [תנא דבי אליהו פ' כ"ו] "לעולם יתפלל אדם שיכנסו דברי תורה בתוך מעיו, צריך להתפלל שלא תכנס אכילה הרבה בתוך מעיו". **הרי לנו עד כמה התורה הקדושה צריכה להיות תמיד בראש מעיניו של האדם.**

יהי רצון שזכותם של ה"אור החיים" הקדוש ובעל ה"זרע שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים, ולבריאות איתנה.

הלכה למעשה הרב מנשה מורנו שליט"א כיצד מכשירים לפסח?

לכתחילה, כל כלי שאפשר לו לאדם לקנות מיוחד לפסח, ראוי שיקנה ולא יכשיר את כלי החמץ (כן משמע בגמ' פסחים ל: וכ"ה באחרונים הביאם משנ"ב תנא' ס"ק יט'). וכאשר לא קיימת אפשרות זו, ינהג כך: (הקדמה: בהכשר כלים ישנם שני כללי מפתח: א. כבולעו כן פולטו, שו"ע תנא' ס"ה. ב. כל כלי הלך אחר רוב תשמישו, שו"ע תנא' סעיף ו', והרמ"א חולק וסובר שלכתחילה יש להחמיר כמיעוט תשמישו. לבני ספרד, כתב כה"ח תמז' ס"ק עו' שנהגו להחמיר בכל דיני פסח כהרמ"א לבד מאכילת אורז וכדומה, אולם בחזו"ע חלק וכתב שדין פסח כשאר דיני התורה).

שיש: לספרדים, לאחר הנקיון יש לערות רותחים, וכשרים לפסח (כ"ה בשו"ע תנא' סעיף כ', ואף עירוי הרותחים הוא חומרא, שרוב תשמישו בצונן, לכן יזהר שינוחו המים מרתיחתם, שאל"כ עלול השיש להתבקע). לאשכנזים, יש להגעיל ע"י אבן מלובן (משנ"ב ס"ק קיד') וכיון שאינו אפשרי בשיש 'קיסר', יש לצפות השיש בנייר אלומיניום עבה או משטח פלסטיק.

כיוור: לספרדים לאחר הנקיון יערה רותחים. לאשכנזים כיוור העשוי חרסינה, לאחר הנקיון יתן כיוור פלסטיק בתוכו (ובקובץ מבית לוי ח"א עמ' כח' כתב להקפיד גם באופן זה לערות רותחים). כיוור העשוי מתכת או אבן בלא חרס, בשעת עירוי הרותחים, יתן סכין או אבן שהתיח על הגז או בתוך תנור, לכל פינה בכיוור. (כלי חרס אין להם הגעלה, וכלי מתכת ואבן מהני, ואין לחשוש בכלי אבן לחרסים, כ"ה בפוסקים הו"ד במשנ"ב תנא' ס"ק יח', דלא כמש"כ חזו"א א"כ' ס"ק ב', וכתב בהליכות שלמה פ"ג ס"ד שהלכה כהאחרונים והמשנ"ב). **כיריים גז:** את משטח הבסיס מנקים היטב, ואח"כ מערים עליו רותחין. למבערים מספיק ניקוי בלבד (מפני שמבערים את עצמם). החצובות, לבני אשכנז

ליבון קל (אפשר לתת בתוך תנור חמץ נקי שאינו בן יומו למשך שעה על 2000, ובאופן זה חשוב ליבון קל, שקש נשרף עליו מבחוץ, כ"ז ברמ"א תנא' ס"ד, ומשנ"ב סקל"ד, ובס' תנב' ס"ב. ובקובץ מבית לוי ח"א עמ' כט' כתב שאין החצובות שלנו דומות למשנ"ב, שבמקום הרחוק אין חום גבוה שישרף מה שנופל שם, ולענ"ד אחר ליבון קל קשה להחמיר, אם לא שנתפוס כשו"ע הרב שהחמיר לעשות ליבון חמור) לבני ספרד מצד הדין די בעירוי רותחין לאחר ניקיון, אך מחמירים להגעילם (חזו"ע עמ' קלז'). ומספיק ג"כ בליבון קל, תנא' ס"ד).

כיריים חשמלי: ניקיון ואח"כ עירוי רותחים (משנ"ב סקל"ד), לבני אשכנז אם גוף הכיריים קרמיות, נכון להחמיר לקנות כיריים מיוחדות לפסח.

אינדוקציה: לבני ספרד ניקיון בלבד. לבני אשכנז עירוי רותחים ומתאם אינדוקציה מיוחד לפסח.

פלטה של שבת: אם מקפידים בבית זה שלא לחמם מאפים ישירות על הפלטה (כשיטות המחמירות בהלכות שבת לחמם רק ע"י איזה דבר המפסיק). נמצא בליעת הפלטה ע"י גלישה מהסירים. וכך גם תהיה ההכשרה, שלאחר ניקיון הפלטה, יערו עליה רותחים מקומקום חשמלי, והרי היא כשרה לפסח (חזו"ע פסח עמ' קלח' ע' היטב במה שמציין). ואם קרה שפעם אחת חיממו מאפים ישירות על הפלטה (כגון ביו"ט שמותר לכו"ע) לבני ספרד אין הבדל, ולבני אשכנז לעולם צריך לכתחילה ליבון, וכיון שאי אפשר ללבן את הפלטה, יש לקנות חדשה לפסח (ברמ"א תנא' סעיף ו' מבואר שאפילו בחשש רחוק הולכין אחר מיעוט תשמיש לחומרא). וכן הדין לבני ספרד אם מחממים מאפים על הפלטה בשבת (והמיקל יש לו על מי שיסמוך) שנמצא רוב הבליעות ביבש (שבחימום חלה אחת יש בליעה, כמו בליעה מגלישות הסיר בכמה חודשים) יקנו חדשה לפסח.

גאורה אלאחת!!

בסייעתא דשמיא בקרוב ייצא לאור הספר שרבים ציפו לו

"מתיקות ועריבות התורה" חלק ד'

ועכשיו זה הזמן להוציא את הקדשה אוקוריון

להקדשות והנצחות: 052-7151420

"מתיקות ועריבות התורה" גם השקפה ומוסר וגם דרך לחיים